

അപരാധികൾ

ചങ്ങമ്പുഴ

അ പ ര ഓ ധി ക രു

ചങ്ങമ്പുഴയുടെ കൃതികൾ

രമണൻ (18-ാം പതിപ്പ്).	1	8	0
സ്തൂനിക്കുന്ന അസ്ഥിമാടം	2	0	0
അപരാധികൾ	1	0	0
ദിവ്യഗീതം	1	8	0
കാണപ്പുകൾ	1	0	0
ബാഷ്പാഞ്ജലി	1	8	0
രക്തപുഷ്പങ്ങൾ	1	4	0
സങ്കല്പകാന്തി	1	4	0
കളിത്തോഴി	2	8	0
വത്സല	0	8	0
ആരാധകൻ	0	8	0
മോഹിനി	0	8	0
ദേവത	0	8	0
തിലോത്തമ	0	8	0
കലാകേളി	0	12	0
ശ്രീതിലകം	1	0	0
മൃഡാമണി	1	0	0
കരടി	0	8	0
വിവാഹാലോചന	0	8	0
അനശ്ചരഗാനം	0	8	0
സാഹിത്യചിന്തകൾ	1	0	0
നവഭാവന (ശ്രീദേവി ചങ്ങമ്പുഴ)	0	8	0
ദേവഗീത	2	0	0
ആകാശഗംഗ	1	0	0
യവനിക	1	8	0
മേമന്തചന്ദ്രിക	1	8	0
ഇടപ്പള്ളി രാഘവൻപിള്ളയുടെ കൃതികൾ എല്ലാംകൂടി ഒരു വാല്യത്തിൽ	5	0	0

മംഗളോദയം ലിമിറ്റഡ്, തൃശ്ശിവപേരൂർ.

അപരാധികൾ

[രണ്ടാം പതിപ്പ്]

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള, എം. എ.,
ഇടപ്പള്ളി.

PUBLISHERS:

**THE MANGALODAYAM LTD.,
TRICHUR.**

First Impression in 1120 (1000 Copies)

Second Impression in 1022 (1000 Copies)

*All Rights of this Book
are strictly reserved and kept*

BY

MRS. SREEDEVI CHANGAMPUZHA

"SREEDEVI MANDIRAM"

EDAPPALLY

(N. Travancore)

PRICE:

RUPRE ONE

Printed at

The Mangalodayam Press

Trichur.

To
MY DEAR FRIEND
Dr. James Pillut
(*Edappally*)

Edappally }
6-6-1120 }

CHANGAMPUZHA

ഏകദേശം നാശമാണു, വൻ -
ചതികൊണ്ടു ജയമുള്ള ഭൂമിയിൽ

— മഞ്ജുഴ.

കവിതകൾ

1. വേതാളകേളി	1110 മകരം
2. കഞ്ചാവിന്റെ ചിറകുകളിൽ	1115 മിഥുനം
3. തപ്തസന്ദേശം	1110 കന്നി
4. എങ്ങനെയോ, അങ്ങനെ!	1116 കുംഭം
5. കല്യാണബോംബ്	1120 തുലാം

Man notices our failings,
But God sees our Strivings

—*Sir S. Radha Krishnan*

വേതാളകേളി

[ഒരു നാടകീയസ്വഗതഗീതം]

—സത്യമെന്നല്ലനാ, ഞാക്കൊടുംചാവിതൻ
രക്തം കുടിയ്ക്കാതടങ്ങില്ല ഞാനിനി!
പന്ത്രണ്ടു പത്മരം!—ഛാ, യുഗംപാലുള്ള
പന്ത്രണ്ടു നീങ്ങാത്ത നീണ്ട സംവത്സരം,
ഉന്തിയുരുട്ടിക്കുഴിച്ചുനൊരുചിധം
നൊന്നുനൊന്നാക്കൽത്തുറുക്കിനകത്തു, ഞാൻ.
ഇങ്ങിതാ വീണ്ടും കിടപ്പു പണ്ടത്തെയാ-
ക്കുമ്പ്രപഞ്ചം, വികാരകോളീചകം.
എന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നെകസാക്ഷത-
മന്ദസ്ഥിതംതുകി നില്ക്കുയാണെന്തിനോ!
ഞാനിതിനേക്കാളധഃപതിയ്ക്കാഞ്ഞതി-
ലാണതിനിപ്പോളസുഖം മുഴുവനും.
എന്തിനെന്മുന്നിൽ, വെയിലും വെളിച്ചവും
ചിന്തിച്ചിരിയ്ക്കും ദിനപ്രഭതെന്നെയോ?
സന്തോഷച്ചുറ്റം ശപസിപ്പിതോ വീണ്ടും,
പ്പണ്ടത്തെയോമൽസ്വതന്ത്രചായുക്കൾ, ഞാൻ?

അന്നു ഞാൻ ദർശിച്ച സുരാഭതന്നെയൊ-
 ണിന്നു,മതേ, നിഴലിപ്പതീ വീഥിയിൽ.
 കാരാലയത്തിൽ കടന്നുവന്നെത്തിയ
 സുരാഭപോലുമിരുട്ടായിരുന്നു മേ!
 ഇത്രയും കാല,മകാരാഗ്രാമത്തിലെ
 മൃത്യുലോകത്തിൽത്തന്നിച്ചു കഴിച്ച ഞാൻ,
 ഇന്ദിതാ വീണ്ടും തിരിച്ചുവരുന്നു നിൻ,
 മുന്തിലേ,യ്ക്കെന്നിഷ്ടമത്ത്വപ്രപഞ്ചമ!

—എങ്കിലും—അയ്യോ, ഭയാനകം, ഭാവിതൻ
 ചെങ്കനൽ ചിത്തന്നൊരാത്തുറകണ്ണുകൾ!
 എന്താണിനിയത്തെ ജാതകം?—ഒന്നുകിൽ
 പന്ത്രണ്ടുവത്സരം വീണ്ടും!—അല്ലെങ്കിലോ,
 കാർഷ്വപാശയ്ക്കും കിടുകിടത്തീട,മാ-
 ത്തുകുടമരം!—അതേ, രണ്ടി,ലേതെങ്കിലും!!
 എന്നാലുമെന്താ,ക്കടിലചിത്തത്തിലെ-
 ചെന്നിന്നിന്നം കാണാതടങ്ങില്ല ഞാനിനി!

—സംഭവംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ഭൂതത്തിന്റെ
 സംഭാഷനയാം ശിഥിലസ്മരണകൾ,
 മത്തുവിടിപ്പിയ്ക്കയാണിതാ വീണ്ടും,മെൻ
 കത്തിപ്പടൻ പുകയും മനസ്സിനെ!
 മൽപ്രതീകാരമേ, കൽത്തുറകിൽ,ജ്ജീവ-
 രക്തത്തിനാൽ മുലപ്പാൽ നിനക്കേകി ഞാൻ,
 ലാളിച്ചു ലാളിച്ചു പോറ്റി ഞാൻ മൽപ്രാണ-
 നാളത്തിൽ നിന്നെ,യെന്നേകാഭിലാഷമേ!

ജീവനെപ്പണ്ടേ കളഞ്ഞെന്നെ ഞാ,നതി-
 ലേവമൊട്ടിപ്പിടിഞ്ഞാതിരുന്നെങ്കിൽ, നീ!
 നിന്നെയൊട്ടുഷ്ടൻ ചെന്നിണമുചയി-
 ലൊന്നു നീന്തിത്താനനുവദിക്കേണ്ടമ!
 ആയതിനാവശ്യമാം കരുത്തൊക്കെയു-
 മായത്തമാകാനനുഗ്രഹിക്കേണ്ടമ!
 പിന്നെ, മണ്ണായി മറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ,യീ-
 മന്നിൽനിന്നെന്തജഡം, മായാമലീമസം!
 മൽപ്രതികാരം, മധുരം, മദകരം,
 മൽപ്രാണലക്ഷ്യം രുധിരാകിതാസുരം!

—ആ രാത്രി!—അയ്യോ, ഭയങ്കരം!—ലോകത്തി-
 ലാ രാത്രി,യല്ലെങ്കി,ലെന്തിനണഞ്ഞുചോ?
 എന്തെപ്പിശാചാക്കി മാറുവാൻ, ജീവിതം
 കണ്ണിമിൽ മുക്കാൻ, സമസ്തവും മാഞ്ഞുചാൻ!
 അന്നത്തെയാക്കൊട്ടുംകൂമിരുൾ വീണതൊ-
 ട്ടിനോളമെത്തീല രശ്മിയൊന്നെങ്കിലും.
 എല്ലാം തിമിരം, പ്രതികാരഭീകരം
 എല്ലാം രുധിരാഭിഷിക്തം, ഭയങ്കരം.
 അന്നത്തെയാപ്പരമാത്മാ, പിശാചിനോ-
 ടെന്നെ ബന്ധിച്ചൊരാ രക്തപാനോത്സവം!—
 ഹാ,നടുങ്ങുന്നു ഞാനിപ്പൊഴും, തീക്കൊള്ളി-
 യാണെന്തമനസ്സിന്—നീയാരു വേതാളമേ?

—നീ കലാകാരനോ?—നിഷ്കര, നിർദ്യം
 നീയല്ലി മാറിക്കുറിച്ചതെന്തെന്ത ജാതകം?

കേവലം ധൂമം പിടിപ്പിച്ചു നീ,യെന്റെ
ജീവിതസപ്താനുഭൂതികൾ സർവ്വം!
അനോളമാജ്ജിച്ച സൗഭാഗ്യസിദ്ധികൾ-
ഓന്നോടെ വേരു പിഴുതുകുളഞ്ഞു നീ.
മൊട്ടിട്ടവന്നൊരെൻ പ്രേമത്തിനെ, സ്വയം
കുട്ടെടുത്തായ്, ചുടലയിൽ നട്ടു നീ.
അതൂതം, നീയോ കലാകാരനെന്നു ജീവ-
രക്തം കുടിപ്പോരുകൊലയല്ലി, നീ?
വിട്ടയയ്ക്കില്ല വെറുതെ ഞാൻ നിന്നെ,യെൻ
നഷ്ടഭാഗ്യത്തിന്റെ കേതുനക്ഷത്രമേ!
നീ! വമിച്ചിടും പുകകൊണ്ടു, മേലി,ലി-
ബ്രൂചിന്റെ ശാന്തികൾ മൂടാതിരിയ്ക്കണം.
പൊങ്ങിത്തുടങ്ങുന്നു ചക്രവാളത്തിൽനി-
ന്നങ്ങതാ, നിന്റെ മരണമണിയൊലി.
നിഷ്കരകീടമ, നിന്നെക്കിടത്തുചാൻ
പട്ടുകുട്ടിത്തുടങ്ങിയ പൂശകൾ.
അന്ധകാരത്താൽ വിരിച്ചുതുടങ്ങുന്നി-
തന്തി, നിന്നന്ത്യമാമാനനാച്ഛാദനം.
ഇന്നു വിടരുന്ന പാതിരാപ്പൂക്കൾ, നിൻ
ദർശനത്തിൻ ചരിത്രം കുറിച്ചിടും.
ഇന്നു രാപ്പക്ഷികൾ പാടും പ്രവഞ്ചത്തിൽ
നിന്നന്ത്യഗർഭംകൊണ്ടുള്ള പാട്ടുകൾ.
കല്പാന്തവഹ്നിയാഞ്ഞുകയായി ഞാ,-
നല്ലനേരംകൂടി ജീവിക്കുകൊൾക നീ!

*

*

*

— ഞാനനുരൂപനല്ലെങ്കിലും, നിന്നെ, യെൻ
 പ്രാണനെപ്പോലെ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചു, മല്ലികേ!
 അല്ല, കലാകാരനല്ല ഞാ, നെങ്കിലും -
 മില്ലായിരുന്നില്ലെനിക്കും മനസ്സും.
 വണ്ണപ്പകിട്ടതിനല്ലെങ്കിലും, മതിൽ -
 തിങ്ങിത്തുളുമ്പിയിരുന്നു രാഗാമൃതം.
 നിന്നനുഭൂതിയ്ക്കു തിലവസാനത്തെ -
 ബിന്ദുവും കൂടി സ്മരണം ചെയ്യുവാൻ,
 സന്നദ്ധനായിരുന്നിട്ടു, മപരന്റെ
 മനസ്സിതത്തിനായെന്നെ വഞ്ചിച്ചു നീ.
 വിശ്വവിദമാഹിനി, നീ, കഷ്ടമെങ്ങനെ
 വിശ്വാസഘാതകിയായി പൊട്ടുന്നതെ?
 ചമ്പനീർപ്പച്ചോലിക്കുന്ന നിൻ യൗവനം -
 സമ്പത്തു രണ്ടായ്പ്പകത്തു നീ, യെന്തിനോ!
 എന്നിട്ടു, മെന്നിൽനിന്നു രാമസ്ത്രം മറ -
 ചെന്നെ വഞ്ചിച്ചങ്ങാളിച്ചു സുഖിച്ചു നീ.
 പകിട്ടധികമവനുപഹാരമായ്
 ശങ്കാവിഹീനം കൊടുത്തുനിൻ യൗവനം.
 ദേഹമെനിക്കു നീയേക, യവനു നിൻ
 ദേഹവും സ്നേഹവുമൊന്നിച്ചു നൽകി നീ!
 അക്കലാസപാദനലോലുപതപത്തിൽ, നിൻ
 നിഷ്ഠുരതപമുത്തു ധോമിച്ചു നീ.
 കത്തുന്ന മാംസദാഹത്തിനാൽ വേവിടി -
 ചുറ്റുവെള്ളം മുക്കി മുക്കിക്കുടിച്ചു നീ.

പ്രത്യുഷഭീഷിപ്പോൽ ശുദ്ധമാം ദാമ്പത്യ-
സത്യഭീപത്തിനെ സ്നേഹലോചത്തിനാൽ,
കഷ്ടം, പട്ടതിരികത്തിച്ചി,രുട്ടത്തു
പുക്കു, വേശ്യാസുഖോന്മാദം നുകൻ നീ.
ശുദ്ധരിൽ ശുദ്ധനാമെൻമനസ്സാണു നീ
നിദ്രയം ഹോമിച്ചതുഗ്രകാമാഗ്നിയിൽ!
ഈ മഹാപാപം ഭജിച്ചു തീരാനിനി-
ബുദ്ധിയിൽ നീയെത്ര ജനം ജനിക്കുന്നു!
ഉത്തമസ്രീകളിൽ, മന്നി,ലൊന്നാമത്തെ-
മതമായ് ഞാനോർത്ത നീപോലുമോമനേ,
അസ്ഥിരചിത്തഃയാ, വഞ്ചകിഃയാ? — മനം
കത്തുന്നു, കൊന്നു ഞാൻ നിന്നെയെൻ മല്ലികേ!

— എന്തെ,ന്തബലയോ നാരി? — യീലോകത്തി-
ലെന്തിരുമ്പുണ്ടവളേക്കാളുറച്ചതായ്?
അഃയോ, വിഷം, വിഷം, പൊള്ള,മടുക്കുവാൻ
വയ്യ! — നീ തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നു ലോകമേ!
അക്കാവൃജ്ഞവിനുള്ളിൽ കിടപ്പതു
നക്രമാ,ണെന്നിട്ടു,മോമനിക്കുന്നു നീ.
നിന്നേകനിവൃതിയായതിനെസ്സദാ
വണ്ണിച്ചു വണ്ണിച്ചു പാടുപാടുന്നു നീ.
ഈ വിഷവൃക്ഷം തളിത്തുകാണാൻ നിന്റെ
ജീവരക്തംപോലുമപ്പിച്ചിടുന്നു നീ.
ഹോമിച്ചെരിപ്പു നിന്നാത്മാവു നീ,യതിൻ
പ്രേമത്തി,നെന്നാൽ പരിത്യക്തനാണു നീ.

ആകുമാകമകുൺമുനക്കോണിനായ്
 ലോകസിംഹാസനംപോലും തൃജിപ്പു നീ!
 'ഛായ'തൻ രക്താണവൊന്നും നശിക്കില്ല
 ദുർവ്വാരമാണതിൻ സപാധീവവൈഭവം!
 എന്തു ഭോഷതപം!—കഴിഞ്ഞിരുന്നൊന്നു നീ
 ചിന്തിച്ചുനോക്കുകൻ പൂർവ്വലോകമേ!

—കണ്ണുചിമ്മിത്തുറന്നീടുന്നതിൻ മുൻപു
 നമ്മിലെ നമ്മെ ഗ്രഹിക്കുന്നു നാരിമാർ.
 എന്നാ,ലവരെപ്പറിയുവാൻ—ചേണ്ട പോ-
 ടൊന്നു വീക്ഷിക്കൂ,നൊരംശമറിയുവാൻ;
 ഹൃദ്യമായ്ത്തോന്നു മാച്ചിത്ത കാവ്യത്തിലു-
 ള്ളാദ്യത്തെ വാക്കിന്റെയത്ഥം പറിക്കുവാൻ;
 യതിച്ചുകൊള്ളു പരശ്ശതം വത്സരം
 ഭഗ്നാശരായി മടങ്ങുകേയുള്ളു നാം!
 കാണില്ലവരിലവരെ നാം, നമ്മളെ-
 കാണിയ്ക്കുവെച്ചു, തവസ്സുചെയ്തീടിലും.
 വണ്ണപ്പകുച്ചു്ക്കു വൈദഗ്ദ്ധ്യമോന്തിനാ-
 ണെന്നാലതിന്റെ കഴിവിനുകൂടിയും,
 ഉണ്ടാമറുതിയുമാറവു,മായവ
 കണ്ടിടാ നാരിതൻ വണ്ണപ്പകുച്ചുയിൽ!
 മാത്രയ്ക്കുമാത്രയ്ക്കൊരായിരം വണ്ണങ്ങൾ
 ചാർത്താവൾക്കുണ്ടാമതുതവൈഭവം.
 കട്ടൊട്ടിഴകളുഴിയുമ്പൊ,മുത്രമൽ-
 കെട്ടുവിണയും കൊടുങ്കുടുകാണവൾ.

അതുതചഃദ്യുചിഹ്നം രണ്ടു മേത്തു ചേ-
 ന്നപ്രാപ്യതതൻ മുഗ.തുഷ്ണയാണവൾ.
 സൃഷ്ടികർത്താവി, നബലുത്തി, ലോകാതെ
 വററിയിട്ടുള്ളകവാസ്തിത്തമാണവൾ—
 അങ്കുശമില്ലാത്ത ചാപല്യമേ, മന്നി-
 ലംഗനയെന്നു വിളിക്കുന്നു നിന്നെ ഞാൻ!

—നാരികൾ, നാരികൾ!—വിശ്വവിപത്തിന്റെ
 നാമായവേദകൾ, നാരകിയാഗ്നികൾ!
 ശാന്തവനഹൃദംപോലുള്ളതാണവ-
 രേണുമബലാഹൃദയം, രൂപാമയം
 വിണ്ണും, വളർമഴവില്ലും, മരതക-
 കുന്നും, മിഴഞ്ഞിഴഞ്ഞേറും മുകിൽകുളിരും,
 എല്ലാം, പ്രതിഫലിപ്പിക്കും, മാകഷ്ക-
 സ്വല്പോകശാന്തി വഹിച്ചാ ജലതലം!
 എന്നാ, ലതിഃലയ്ക്കിറങ്ങിത്തുടങ്ങിയാ-
 ലൊന്ന, ധ്വജാമാധിരം, കാണാം വിപത്തുകൾ!
 ഉള്ളിൽ, കരങ്ങും ചുഴികൾ, പലേ 'കിനാ-
 വള്ളി'കൾ, നാനാകയങ്ങൾ, ഉമ്മാതിരി,
 എത്ര വിപത്സത്വകങ്ങളൊളിച്ചൊളി-
 ചെപ്പൊഴും നില്പിലതിന്നത്തരങ്ങളിൽ!
 പാവങ്ങൾ, ഉഷ്ണ, പൂമാന്മാർ—വെറും മര-
 പ്താവകൾ, കൗടില്യമുത്തുകൾ നാരികൾ!
 മോഹിപ്പതുണ്ടു മനശ്ശാന്തിയെങ്കി, ലാ
 മോഹിനിമാരിൽനിന്നോടിയൊളിക്കുവിൻ!

വേണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾതൻ സ്നേഹം പകരുവിൻ
ശപനമാജ്ജാരാദിഗേഹജന്തുക്കളിൽ.

സഞ്ചരിയ്ക്കാം സൈപരമായി നിങ്ങൾ, കവ
വഞ്ചിക്കയില്ലൊരു കാലവും നിങ്ങളെ.

എന്നല്ലവയ്ക്കും ഹൃദയമെന്നൊന്നുണ്ടു
തന്നിൽപ്രിയമുള്ളവരെ പ്രിയപ്പെടാൻ.
വിശ്വസിച്ച്ീടാം വൃകത്തിനെ, പാടില്ല
വിഭ്രമമേകമി സ്രീയാം മൃഗത്തിനെ!
സപ്തത്തിനേക്കാൾ വിഷമയം, നിദ്രയം
ദിപ്തസന്ധ്യണ്ണ, മടുക്കാത്ത നാരിയെ!

* * *

— മല്ലികേ, നിന്നെയിങ്ങു മിശ്രിതം ഭൂഷയാം
സപല്ലോകകന്യകയായിക്കരുതി ഞാൻ.
അന്നെതിരേ നിൻ തനിനിറം കാണുവാൻ
സംഗതിയായ നിമിഷം പരയ്ക്കൂ, ഞാൻ,
അല്ലവം ശങ്കിച്ചിരുന്നില്ല, നീ, കാള-
സപ്തമാണെന്ന പരമാത്മ, മോമലേ!
അന്നത്തെ രാവിന്റെ കൂരിരുൾ, ഗുഡമായ്
നിന്നെ നീയായിട്ടു കാണിച്ചുതന്നു മേ.
കട്ടം മനഃപൂർവ്വമല്ല, വിധിവശാൽ
പെട്ടതാണെൻ കണ്ണിലാനിഷിദ്ധോത്സവം.
മിന്നൽക്കൊടിയിൽ, പ്രപഞ്ചമുഴുവനും
വെണ്ണീറടിക്കുന്ന തീയന്നു കണ്ടു ഞാൻ
പുതനയാണോ പുളകമിളക്കുന്ന
പൂനിലാക്കാലിലെന്റോർത്തിരുന്നില്ല! ഞാൻ.

ചെട്ടെന്നുയർന്ന വികാരപ്പിശാചിന്റെ
 മുഷ്ടിയിൽ ചീറ്റിപ്പിളയ്ക്കു ഗർജ്ജിച്ചപ്പോൾ,
 മൽക്കാരത്തെ, ഞാൻ, നിദ്രയും, നിൻജീവ-
 രക്തത്തിനാൽ, സ്വയം ചാർത്തിച്ചു കങ്കമം!
 പരം മുറിഞ്ഞ പതംഗിയേപ്പോലെ, നീ
 രക്തത്തിൽ മുങ്ങിപ്പിടയ്ക്കുമാക്കാഴ്ചയിൽ,
 വീഴ്ചയുണ്ടാകാൻ മനസ്സി, ലത്രയ്ക്കു മേൽ-
 തീപ്പെരി പാരിജാലിച്ചിതെൻ കണ്ണുകൾ!
 അന്നു, ഭാഗ്യത്താൽ, വഴുതിയെൻ കൈയിൽനി-
 നന്നരകീടൻ, തവ ഗുഡകാമുകൻ!

കുത്തിലെന്നിട്ടു, നവന്റെയും ചെണ്ടുട-
 രക്തത്തി, ലെൻ തപ്തരാഷം നനയ്ക്കുവാൻ!
 വിദരണ കൈയിൽ വിലങ്ങുമായ്ക്കുപോന്നു ഞാ-
 നൊരയ്ക്കു, കാരാഗൃഹത്തിനതിഥിയായ്!
 ചങ്ങലകെട്ടാൽത്തഴമ്പു വീണെങ്കിലു-
 മിന്നമശകതമല്ലീ നീണ്ട പാണികൾ.
 ഇന്നും കഴിയും, കാരമൊന്നാ മാറി-
 ലുനം പിഴയ്ക്കാതവയ്ക്കുടത്താഴ്ത്തുവാൻ!
 —എങ്ങനീ, യെങ്ങനീ, നിൻനിന്നുചാലയിൽ
 മുങ്ങുവാൻ വൈകീയെന്നി, യെങ്ങു പോയി നീ?
 മൽസുഖം, മൽസമാധാനം, മെൻ ജീവിതം,
 മൽസ്വപ്നം, മാശ, യെന്നേകഭാഗ്യാങ്കരം,
 അയ്യോ, സകലം — സമസ്തവും — കാക്കുവാൻ
 വയ്ക്കുന്നി, യെങ്ങാനൊടൊഴുകിയോനല്ലി, നീ?

മജ്ജിപരകതം കുടിച്ചു മദഃസ്വനായ്
 നൃത്തം നടത്തിയ വേതാളമല്ലി, നീ?
 കണ്ണിനമുൻപിൽക്കുരുത്തു തളിർത്തൊര-
 കൺമണിക്കാഞ്ചനക്കല്പകത്തയിനെ
 നട്ടു,നന,ച്ചോമനിച്ചു, പുഷ്പിപ്പിച്ചു
 സസ്പൃഹം കാഞ്ഞൊരപ്പാരിജാതത്തിനെ—
 വെണ്ണീറടിച്ചി,ട്ടൊഴിഞ്ഞൊളിഞ്ഞങ്ങനെ
 മന്ദമസിച്ഛോരിടിമിന്നലല്ലി, നീ?
 സദ്രശ്ശി വെണ്ണൊരാ വെള്ളിനക്ഷത്രത്തെ—
 യെത്തിഗ്രസിച്ഛോരു രാഹുവല്ലല്ലി, നീ?
 നീയെന്നു സാമസകാരൻ!—അയ്യോ, ചുട്ട-
 തീയിലെൻ ചിത്തം ദഹിപ്പ!—മുളിപ്പിപ്പ ഞാൻ!
 ഇന്നു, നിൻരക്തം തളിച്ചു കെടുത്തണ—
 മെന്നിലുള്ളഗിസ്സലിംഗസമ്മേളനം!

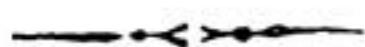
—ആ രഥസ്ത്രോതമേ!—നീയും, കൊടുമതി-
 കാരനാം നിൻദുഷ്ടലാപ്രേമസിദ്ധിയും!
 നിങ്ങളുപ്പോലുള്ള ദുഷ്ടലാകാരരാ-
 ണിങ്ങെഴും സന്മാർഗ്ഗബോധം മുടിച്ചവർ!
 കൃത്രിമംപോൽ സദാചാരം!—മൃഗത്തിലും
 കഷ്ടമാണീ വെറും കാമക്കഴുകുകൾ!
 അത്രമേൽ സ്വാത്മികൾ നിങ്ങൾ, നിങ്ങൾക്കില്ല
 മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ചൊരു ചിന്തയും.
 പ്രേമം പുകഴ്ത്തും, പ്രസംഗിയ്ക്കും,മെന്നിട്ടു
 കാമത്തഴപ്പിൽത്തമസ്സിലുഴന്നിടും.

ഹന്ത, യമ്മട്ടെഴും നിങ്ങൾതൻ സൃഷ്ടികൾ -
 ക്ഷണതത്ത്വമുണ്ടു്? — വെറും വെറും കൈതവം!
 സ്വപ്നവിഹാരികൾ നിങ്ങൾ കാണുംപോലെ
 പുഷ്പം പൊതിഞ്ഞതല്ലീ ലോകജീവിതം.
 ദാമ്പത്യ, മാക്കന്യകാതപത്തിനേപ്പോലെ
 ചൂമ്പാരായല്ലാ, പുറകേക്കുതിയ്ക്കുവാൻ!
 ഉണ്ടതിനല്ലം ഘന, മാത്മശുദ്ധിതൻ
 ചെണ്ടണിയിച്ചതെടുത്തു പൂജിക്കണം.
 സാന്നാളികതപം വിഴുങ്ങിത്തടിയ്ക്കുന്ന
 കാമപ്രലാപം കലയല്ലൊരിക്കലും.
 കൃത്രിമം ഗാഢികബന്ധമെന്നുതോന്നാട -
 യദൃച്ഛസിയ്ക്കുന്ന നിങ്ങൾ, ഉത്സൃഗമായ്,
 വാളിളക്കും, തല കൊയ്തിടും, നിങ്ങൾത -
 ന്നാലയാന്തത്തിലേയ്ക്കു ക്ഷിപായിയ്ക്കുകിൽ!
 ഹാ, വിഷജന്തുക്കൾ, നിങ്ങൾ, കടലാസുകർ,
 തേവിടിശ്ശിഞ്ഞരുവാക്കുന്നു ചാരിനെ!
 സമ്മതിയ്ക്കില്ല ഞാനിന്നിമേൽ നിന്നെയി -
 ദുർമ്മാഗ്ദ്ധീവിധം വീണ്ടും തുടരുവാൻ.
 പ്രാണദണ്ഡം സഹിയ്ക്കാതെ നീയെൻ മുന്നിൽ
 വീണ കൈകാലിട്ടുടിച്ചു പിടയ്ക്കണം.
 സ്വന്തഹൃദയതന്ത്രിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ചു നീ
 നൊന്നുനൊന്നല്ലാലുമായി മരിയ്ക്കണം.
 ആ മരണം നോക്കിനോക്കി നിന്നങ്ങനെ
 കോൾമയിർക്കൊണ്ടെനിയ്ക്കാശ്ചിന്തിക്കണം.

മൽപ്രതീകാരാഗ്നിയാവിധം നിൻജീവ-
രക്തവർഷംകൊണ്ടു കെട്ടടങ്ങീടണം.

—പാതിരേ, വേഗം വത്ര വത്ര, കൂരിരുൾ-
പ്പാമ്പിളി നീ,യാകാരഭീകരേ!
നിഹതനീരദവ്രാതാസിതാംബര
ചന്ദ്രലേഖോദ്യുൽസിതോഗ്രഭംജാങ്കുരേ!
താരാസ്ഥിമാലാനിബലകളേബരേ
പോരേ നി പാതിരേ,യാകാരഭീകരേ!
ഈ മഹാമോഹവ്രതാന്ത്യരംഗത്തിനെ-
ന്നോമൽപ്രചഞ്ചമേ, നീ സാക്ഷിനിലുണേ!
എത്ര നിസ്സാരം കൊലപാതക—മിനി-
യിത്തരം മരൊന്നിലുൾപ്പെടുകില്ല ഞാൻ.
ഇന്നൊടെ പൂണ്ണവിരാമമിട്ടീടുവ-
ന്നെന്നേയ്ക്കുമാ,യിപ്രചോദനത്തിന്നു ഞാൻ!
രക്തം, വിഷമയരക്തം, തിളയ്ക്കുന്ന
രക്തം!—വരുന്നു, വരുന്നു, വരുന്നു ഞാൻ.

18 — 6 — 1110

കുഞ്ചാവിന്റെ ചിറകുകളിൽ

അങ്ങതാ കിരണങ്ങൾ
പൊടിപ്പു തമസ്സിന്റെ
മങ്ങലിൽ— ചിരിയ്ക്കുന്നു
വെറുതേ നക്ഷത്രങ്ങൾ!

ഏന്തൊരു ഭാരമാണെൻ
ശിരസ്സി? — നന്നങ്ങിയാൽ
ച്ചിന്തകൾ താഴത്തു വീ-
ണങ്ങാനും തകന്നാലോ!
അല്ല, ഞാൻ നടക്കുക-
യല്ലല്ലോ, ചിറകുക-
ളില്ലാതെ പറക്കുക-
യാണല്ലോ വിഘ്നേയസ്സിൽ!
നിശ്ചയ, മിതുതന്നെ
നിവൃത്തി! — പക്ഷേ, പുറം
നിജ്ജനനഭസ്സാണു—
വീണുപായാലോ, ധാ, ഞാൻ!
വീണാലും വീഴില്ല ഞാൻ
കാൽകുത്തി നിലയും, മണി-
വീണയും മീട്ടിക്കൊണ്ടെൻ
'ശാരി'യും ചാരെക്കാണും
മത്സിരകളിലെല്ലാം-
മങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടു, മെ-
ത്തുസാഹസ്യമുമാടി-
കളിപ്പു നക്ഷത്രങ്ങൾ!
കുന്നമേ വരാനി,ല്ലെൻ
കൈപ്പടം കുത്തിപ്പിള-
ന്നൊന്നിനെപ്പിടികൂടി-
കൂട്ടിലിട്ടടയ്ക്കും ഞാൻ!

കഷ്ടമു, ഞെന്തിന്നിനി -

യാ മഹാപാപംകൂടി -

കെട്ടിവെക്കുന്ന കാൽ -

മില്ലാതെൻ ശിരസ്സിൽ ഞാൻ?

നഷ്ടമില്ലെന്നിങ്ങൊന്നു -

മെന്നുള്ളി, ലേവം, നിങ്ങ -

ളിഷ്ടംപോൽ കൂത്താടിക്കൊര -

കോമനത്താമങ്ങളേ!

രണ്ടു

മത്സരം! - പ്രപഞ്ചത്തിൽ -

ജീവിതം വെറുമൊരു

മത്സരം! - പക്ഷേ, പണ്ടേ

ജയിച്ചുകഴിഞ്ഞൊൻ ഞാൻ!

അയ്യയോ, ജയിച്ചെന്നോ? -

ജയിച്ചി,ല്ലെന്നിങ്ങൊന്നും

പയ്യ, ഞാനവശനാ -

ണിപ്പോഴും പരാജിതൻ!

ലഹരിയ്ക്കടിമ ഞാ -

നന്റെ ജീവിതപുഷ്പം

സ്പന്ദനം കരളുന്ന,

കുഞ്ചാവും മദ്യങ്ങളും!

മണ്ടരശ്രാമിനൊരു
ചുക്കമി, പൂരകൂടി-
കൊണ്ടുവന്നിടാനതാ-
ണോതിയത, പ്ലെന്നാകിൽ,
പുറകേ ചെന്നെത്തിയി-
പ്പുക, യാചാരായത്തെ
വെറുത്തു പുച്ഛിക്കില്ലേ?—
പാടുണ്ടോ പക്ഷാഭേദം!
നിശ്ചയ, മിനിമേലിൽ-
ത്തൊടുകി—പ്ലല്ലെങ്കിൽ വേ-
ണ്ടിച്ചുരുട്ടിയ ബീഡി
ചുമ്മാതെ കുറുത്താലോ!!
എങ്കിലു, മൊരിയ്ക്കൽ ഞാൻ
സർവ്വവുമുപേക്ഷിയ്ക്കും
ശങ്കയില്ലെന്നിട്ടു, ഞാൻ
സത്യാസിയായിത്തീരും!
ശാരിയോ?—പോട്ടേ പു, പ്ലാ-
ത്തേവിടിശ്ശിയെ, വെറും,
നാറിയ പഴത്തുണി-
പോലെ, ഞാൻ ഭ്രമത്തുള്ളം!
ചെണ്ണെന്നൊരെന്നെത്തിനെ-
സൃഷ്ടിയ്ക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ
നിണ്ണയം, പണ്ടേ, ലോകം
സപ്തമാർക്കുഴിഞ്ഞേനേ!

കഞ്ചാവിന്റെ ചിറകുകളിൽ

അവ,ഉന്നാലും, സ്നേഹം -

മുള്ളൊരു പെണ്ണാ,ണെന്റെ

ശിവനേ, സൗന്ദര്യമോ? -

മതിയും തല താഴ്ത്തും!

സൗന്ദര്യം! - ഛാ, സൗന്ദര്യം! -

പുഴക്കരക്കൂണിനുള്ള

സൗന്ദര്യം! - യഥാർത്ഥത്തിൽ

നാടകംതന്നെ ലോകം!

ജീവിതം, ത്രസിപ്പിക്കുന്ന

ബുദ്ധിബുദ്ധി, ചെറു സപ്തം!

കേവലം ചലം ദേഹം! -

ദേഹിയോ, നിത്യം സത്യം!

മലിനം മജ്ജാമുക്തം -

മാംസനിർമ്മിതം ഗാത്രം

മഹിതം, പുതം, ദേഹി

സമീപാനന്ദാത്മകം!

മൂലാധാരത്തിങ്കൽ നി -

നായൻ... [ഘോരം... ഘോരം] ചുമ -

മൂല,മുഖമെക്കട്ടെ

തടയുന്നല്ലോ ശ്വാസം!

സത്യസിദ്ധി ഞാ,നിനി -

സ്തംഭയമില്ലെൻ ജന -

മന്ത്രമാർദ്ദവകാര -

പ്രദമാക്കുവാൻ നോക്കും!

‘ഗീത’ വാങ്ങിയ്ക്കും!— പുക
ശരിയ്ക്കു വരുന്നി,ല്ലി-
പ്പതച്ച ‘മരുന്ന’ല്ലാ-
തില്ലിപ്പോൾക്കടകളിൽ!
ശാമിതൻ പടിവാതിൽ
കഴിഞ്ഞോ?— കാണാൻ വയ്യ;
കൂരിരുൾ, തീപ്പെട്ടിക്കോ-
ലുമച്ച നോക്കട്ടേ, ഞാൻ!!...

* * *

മുൻ

എന്തബദ്ധ,മെൻ ശാരി
വേശ്യയെന്നോ ഞാൻ ചൊന്ന-
തന്തസ്സിൻ കാമ്പാണവ-
ളാത്മശുദ്ധിതൻ സത്ഥം!
പണമില്ലിന്നെൻ കൈയി-
ലെന്നോത്തി,ട്ടാദ്യം, പാവം,
പനിയാണെന്നെന്നോടു
പറഞ്ഞു പച്ചക്കള്ളം.
ഉടനേ, വെള്ളിത്തൂട്ടിൻ
ചടുലധൺക്കാരം
സ്തംഭമായ്ക്കേട്ടപ്പൊഴേ-
യ്ക്കു മുഖം വികസിച്ചു.

മഴവില്ലൊളി വീശി,
മേഘഗർജ്ജനം കേട്ട
മയിലിൻ പീലിഞ്ജോപ്പ-
മാ മുഖം വികസിച്ചു.

പതിഭേവതമാർത്ഥൻ
ശുദ്ധ ചിത്തത്തേപ്പോലും
പതറിത്തുവാൻ പോന്ന
പണമേ, നിന്നെക്കണ്ടാൽ,

ഉലകിൽ, സാധാരണ-
ക്കാരികൾതൻകായ്മെ-
ത്തുരചെയ്യാൻ?—ദേവ-
നാരിയല്ലല്ലോ, ശാമി!

കഥയില്ലവരുകൊട്ടും,
പെണ്ണല്ലേ, പാവത്തോടു
കലഹിത്തുവാനുണ്ടോ
പച്ചെനി,യ്യയോ കഷ്ടം!

എന്നാലും, സ്നേഹമെന്നോ-
ടുണ്ടവരുക,വര പെണ്ണ
കണ്ണനീർ കണ്ടിട്ടെന്റെ
ഹൃദയം ദ്രവിച്ചുപോയ്!

* * *

പൊന്നലിഞ്ഞാലിത്തുമി
നഗ്നമാ മുടൽവല്ലി-
യെൻ മാറിൽപ്പറ്റിപ്പൂൻ
വിശ്രമം നുകരുമ്പോൾ,

ഈ ലോലനീലാകു-
മുരുളോരോന്നായ് മാടി
ലീലയ്ക്കുലൊതുക്കിക്കൊ-
ണ്ടിങ്ങനെ കിടക്കുമ്പോൾ,

ശ്ലഥശൈലമാലാ-
കുബരീധാരാശ്ലിഷ്ട-
പ്രഥുലനിതംബത്തെ-
ത്തടവിത്തരിയ്ക്കുമ്പോൾ,

ഇതുതാ,നിതുതാനെൻ
സായുജ്യം!....
[“ദൃഷ്ടു, ഹാ, നീ
ചരിച്ചു, വിടില്ല ഞാൻ
മകുതരക്ഷസ്സേ, നിന്നെ!...”]

(“എന്തൊരു പിമുഃണിതു?
മിണ്ടല്ലേ!....”)
[“പാ പൊത്തുന-
തെന്തിനു?—കൈ മാറൂ, ഞാൻ
ദൃസ്സുപപ്പം കണ്ടു, ശാരി!

തലയിൽക്കൂത്ത് രണ്ടു -

കൊമ്പുകളെഴു, മോമോ
മലവേടനാ, രെന്നെ -
കൊല്ലുവാനടുത്തേത്തി.

അവരും ഞാനും തമ്മിൽ
മല്ലടിയ്ക്കുമ്പോൾ, കാണാ -
യവിടെ, കണ്ടാൽ ഞെട്ടി -
പ്പോമൊരു കാട്ടാളത്തി.

കൊന്നുചിഴി ഞാനെല്ലാ -
പേരെയും, മവൾമാത്രം
പിന്നെയും ജീവൻകിട്ടി -
പ്പൊത്തി! - ഞാനെന്തോ ചൊല്ലി.

ഒരു ചുംബനം - നാളെ -
കാവിമുണ്ടുടക്കം ഞാ -
നരുതെന്നെന്നോടു നീ
വിലക്കാൻ വന്നേയ്ക്കല്ലേ!”]

(‘ഭ്രാന്താണി, തെഴുനേല്ക്കൂ,
പൊയ്ക്കോളൂ!.....’)
[‘നോക്കൂ, ശാരീ,
പുന്തികളുയരുന്നൂ,
പുനിലാവൊഴുകുന്നു!!.....”]

*

*

*

നാലു

ദൈവ,മെന്നൊരാളുണ്ടു്,
നിശ്ചയ,മാ ദൈവത്തിൻ
കൈവേലത്തമങ്ങളാ-
ണിച്ചരാചരമെല്ലാം!

സപ്തത്തിൽകാണും നല്ല
രസികൻ കണ്ടാലു, ഞാ-
നല്ല,മാ ദൈവം കാണാ,-
തവിടെച്ചെന്നാൽ,കുക്കം!

സർവ്വപ്രാപിയാ,ണെങ്ങാൻ
കണ്ടാലോ?—കണ്ടാൽത്തന്നെ
നീവ്വികാരനമല്ലേ,
ഗർവ്വ തോന്നുമോ പിന്നെ?

അല്ലെങ്കിൽകണ്ടാവാരു
വലിയ്ക്കും?—തീരെത്തൊട്ടി-
ട്ടില്ല ഞാനിന്നോള,മെ-
ന്തെൻതല ചുറ്റുന്നല്ലോ!

അരുതാതാകുന്നു കാൽ
മുന്നോട്ടു വെണ്ണാൻ, ലോക-
മുരളുന്നിതെൻ മുന്നിൽ!—
ഞാൻമാത്രം നേരേ നില്പൂ!

ഇരിയ്ക്കാം തെല്ലീ മര-
ച്ചോട്ടിലൊന്നിനി—യല്ലാ!
ചെരിപ്പും കുടയും ഞാ-
നെടുക്കാൻ മറന്നല്ലോ!

ശാമിതൻ ചീട്ടിലാണു,
രണ്ടു നാഴികയോളം
ദൂരമുണ്ടരുതിനി
നടക്കാൻ, നാളെപ്പോകാം!

എന്തിനല്ലെങ്കിൽപ്പോണം
നാളെ?—ഞാൻ നാളെത്തന്നെ—
സ്നന്തുജിച്ചെല്ലാം, പോകും
സന്യാസിയായിക്കാട്ടിൽ!

എന്തിനു സന്യാസിത്വം
കുടയും ചെരിപ്പും?—ഞാൻ
ചിന്തിച്ചീലത്രത്തോളം!—
വേണ്ടെന്നിങ്ങൊന്നും വേണ്ട!

അഞ്ചു'

പുളകം, മരങ്ങൾക്കും
പൂനിലാചിനും മഞ്ഞിൽ—
പ്പുളകം!—കുടകുട
വിയർത്തു മുങ്ങുന്ന ഞാൻ!

എന്നാത്മാവെവിടെയ്ക്കോ
താഴുന്നു, നക്ഷത്രങ്ങൾ -
ഉന്നമിപ്പെട്ടിട്ട്, വെറും
ശൂന്യതയാണെന്മുന്നിൽ!

ഉറക്കം വരുന്നു, ഞെൻ
കണ്ണടയുണീലെന്നാ -
ലുറക്കുകയും ഞാൻ
വാവിട്ടു കരയും ഞാൻ!

നാവനങ്ങുണീലെന്നാൽ, -
ഞൊണ്ടയിൽ ജ്ജലമി,ല്ലെൻ
ജീവനിലാരി മൊട്ടു -
സൂചികൾ തറയ്ക്കുന്നോ?

നിഴലാട്ടങ്ങൾ! - വെറും
ശൂന്യത! - വീണ്ടും ചില
നിഴലാട്ടങ്ങൾ! - നീണ്ട
ശൂന്യത പേർത്തും മുന്നിൽ!

തൈമിന്നാമിനുണ്ടുക -
ഉരുട്ടു! - നക്ഷത്രങ്ങൾ! -
വൈമാനികന്മാർ! - ചെന്തി -
പ്പന്തങ്ങൾ! - പൂക്കുറികൾ!

അടുപ്പിൽ, ഞെത്തലം താവി -
പ്പഴുത്ത ചീനച്ചട്ടി -
യ്ക്കുകത്തിട്ടിടം കൊച്ചു
കടകമണിയൊപ്പം,

അയ്യയോ, പൊട്ടം തെരി-
 ചെങ്കുറ, ചെങ്കുറ, ചെങ്കുറ, ചെങ്കുറ,
 വയ്യ, ഞെറ ശാരി, വയ്യ,
 സന്യാസിയാവില്ലാ ഞാൻ!
 എവിടെ വെള്ളം?—വെടി-
 കെട്ടുകൾ!—തെരിയ്ക്കുന്ന
 ശിവനേ, നക്ഷത്രങ്ങൾ!—
 ശുക്രത വീണ്ടും മുന്നിൽ!
 സപ്തങ്ങൾ!—അമ്മ, വെള്ളം!—
 ചിറകുണ്ടെന്നി, യ്യയോ,
 സപ്തങ്ങൾ!—നിശ്ചലകൾ!—
 വേദന!—വെള്ളം, വെള്ളം!!
 12—11—1115.

തപ്തസന്ദേശം

ഹൃദയേശ്വര, തപ്തചിന്തയാൽ
 സതതം വെത്തുരുക്കുന്നൊരൻ മനം,
 അപമങ്ങുളയം ശ്രയിക്കി, ലെ-
 നപമാധം സദയം ക്ഷമിയ്ക്കണേ!
 കലിതോന്മദഭാഗ്യവല്ലിയിൽ—
 കനകപ്പൂക്കൾ വിരിഞ്ഞ നാളുകൾ,
 ജലനിർദ്ധർമ്മബുദ്ധുദങ്ങൾ പോൽ
 നിലനില്ക്കാതെ മറഞ്ഞുപോയിതേ.

പ്രണയാമൃതമാസപദിജ്ഞവാ -
നണയം മത്തമനോമരാളകം,
വിനതൻ വിഷലിപ്തമാം കൊടും
കണ്ഠയരോരൂപിടല്ല ഭാരണം.

അതിലതൂതമെന്തു? - ലോകമാ -
ണിതു, കാണാം പരിണാമമെന്തിലും,
സ്ഥിതി സുസ്ഥിരമല്ലയൊന്നിനും
മതി, പിന്നെന്തിനതിൽ പഴിജ്ഞം?

വിധിപോലെ വരും സമസ്തവും
വിഫലം നമ്മുടെയാത്മകാമിതം.
വിചപിപ്പതിലത്ഥമില്ല - ഹാ,
വിഷമംതന്നെ മനുഷ്യജീവിതം.

ഇവ തത്ത്വവിചിന്തമാത്രമാ -
ണിവയാലെത്തുപശാന്തി നേടുവാൻ?
ഇതുമട്ടെരിയാതിരിജ്ഞവാ -
നിടയില്ലല്ലവുമെൻ മനം, വിഭോ!

ഒരു കാലമമൃത്യുനിവൃത്തി -
ജ്ഞാപാ, യോളമടിച്ച ജീവിതം,
മരുഭൂമിയിലെത്തി, യീവിധം
വരളും കാഴ്ചയിതെത്ര ദുസ്സഹം!

പ്രണയം തളിരിട്ടു, ശാന്തിയാൽ
നിതരാം പച്ചവിടിച്ച യൗവനം,
അതുലോത്സവമൃഗംഗമെ-
ന്നഭിമാനത്തൊടൊക്കുകരിച്ചു ഞാൻ.

സതതം നവനമ്സുകൃതിയാൽ
സരസോല്ലാസമിയന്ന വിശ്രമം,
സ്മൃതിതൻ മുക്തത്തി, ലിപ്പെപ്പാഴും
പ്രതിബിംബിച്ചിത കാണുമു മോഹനം!

ഏദയം ഏദയത്തെയുമെവ-
ച്ചുതിരും മംഗളരാഗമമ്നരം,
സ്മൃതിതൻകുളിർ കുളുകത്തിൽനി-
ന്നദിതാമോദമുണർന്നു കേൾപ്പു ഞാൻ.

പരകോടികൾ പാവനങ്ങളാം
പരമപ്രേമസുഖാനുഭൂതികൾ
പരിചാരകരായ് ലസിച്ചൊരാ-
പ്പരിചേലും സുദിനങ്ങളെങ്ങുചായ്?

മുകുളിൽത്തെളിവാൻ, മുഖ്യവെൺ-
മുകിലങ്ങിങ്ങലയുന്ന വാനവും,
അടിയിൽ, തണുണരാശി പച്ചയാ-
മുട്ടുപാവാട വിരിച്ച ഭൂമിയും;

മലർച്ചൂടി മദാകലാലസം
തലയാട്ടം തരുസഞ്ചയങ്ങളും,
അലഘുദ്യുതിയാൻതാം പലേ
മലയും, ചോലകളും, വനങ്ങളും;—

ഇവയൊക്കെയുമൊന്നുപോൽ നവോ-
ത്സവമനേകിയനഗ്രഹിതായാൽ,
മധുരിച്ച വിചാരഗൗരവം
മഷിതേയ്ക്കാത്ത മദിയജീവിതം.

പ്രണയം സുഖമാണു, നേർവഴി-
യ്ക്കൊഴുകിപ്പോവുകി, ലല്ലയെങ്കിലോ,
അതുപോലൊരു തീവ്രസങ്കടം
വരുവാനില്ല ജഗത്തിലൊന്നുമേ.

ഏതെത്താളിർ മൃത്തമൃത്ത പ-
ച്ചിലയാൽത്തീരുവതിന്നു മുൻപമോ,
ഗതിയെ, നന്നു വൻനിരാശയാം
പുഴ വന്നങ്ങു കരണ്ടുതിന്നുകിൽ?

കരയാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടിടാം
പുറമേ പൂണ്ണസുഖം നടിച്ചിടാം,
ശരി,യെങ്കിലും, മൊന്നു പൊട്ടിയേ
മതിയാകൂ കടനാഗ്നിപർവ്വതം!

അവിചാരിതമായ് വരുന്നൊരീ
 പ്രതിയാനം പ്രതിരിക്തഭാഷയിൽ,
 പറയാമിനിയും പ്രതീക്ഷതൻ
 പടിവാതില്ക്കൽ മുഷിഞ്ഞു നില്ക്കുവാൻ.

പരമൈപ്പാഴ്വമാഞ്ഞെറിഞ്ഞിടം
 പരിഹാസം സകലം സമ്മിച്ചിടാം,
 പഴുതേ തവ ചൈരമാണഭാമാ
 പരമാത്മത്തി,ലെന്നിങ്ങു ഭൃന്യമം.

കുളിർ കോരിയണിഞ്ഞ ചെമ്പനീർ
 മുകുളംപാലെ വിടൻ യൗവനം
 ഹൃദയേശ, ഭവാനു നല്കിയ -
 നന്തിനുള്ളോരമൃതാങ്കിതോത്സവം.

ലളിതേനു ചിരിച്ചു, പുനിലാ -
 വലതല്ലം ശിശിരാന്തരാത്രികൾ,
 നിജപുഷ്പലപുഷ്പശോഭയാൽ
 രജതപ്പട്ടു വിരിച്ച മുല്ലകൾ;

മലയാനില ചാലിതാമലോ -
 ജ്ജപലമന്ദാരനികുഞ്ചചീമികൾ,
 കലഹോത്സവസാന്ദ്രരാഗസ -
 കലിതേകാന്തചികാരവീചികൾ;

അകലത്തിണയെപ്പിരിഞ്ഞു -
നന്തിദീനം കരയുന്ന രാക്ഷയിൽ,
അരികത്തു ഭവാൻ! — മറക്കുവാ -
നരുതാ രംഗമെന്നിങ്ങൊരിയ്ക്കലും!

അവയൊക്കെ മറഞ്ഞു, വീണ്ടുമൊ -
ന്നണയില്ലായതിലൊന്നുപോലുമേ;
അവതൻ ചിറകിന്റെ കീഴമ -
ന്നകലത്തായ് മമ ഭാഗധേയവും!

ചില കാലടിയൊഴുയാൽ, സ്വയം
ചിതറിപ്പോയ കിനാവുപോലവേ,
മറവായൊരു മായികക്കുണോ -
നമ്മാന്നീയനരാഗബുദ്ധ്യുദം!

പുളകങ്ങൾ കിഴുത്തിരുന്നൊരാ -
പ്പുതുനിർവാണദുഷ്ടവൃഷ്ടിയിൽ
ഇതു മാതിരി മുങ്ങിനില്ക്കുവാ -
നിടയാകില്ലിനിമേലൊരിക്കലും!

പ്രണയം മഴവില്ലു വീശിയാൽ
മയിലാട്ടത്തിനിരുന്ന മാനസം,
ഇതുപോ,ലൊടുവിൽ, സഫിക്കണം
കടനത്തിന്റെ കരോരദംശനം.

നിയമങ്ങളെ വെച്ചു, ലോകമേ,
നിയതം കൊള്ളുകൾ ചെയ്തയാണു നീ;
നിരപിഞ്ജകിലത്ഥമില്ല, നിൻ
നിരാലാഭഗ്വചസ്സിനെന്നുമേ.

ഒരുപോതൊരു ഭാവമെങ്കിലോ
പരമബ്രഹ്മം, പരമബ്രഹ്മം, മായാൽ,
അരുതിനിഹ നിൻ യഥാത്ഥമാം
നിറമെന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ.

സമുദായമധഃപതിച്ചു, ഹാ,
സഹതാപം കുറവായി നമ്മളിൽ
സഹജോത്സ്യതരക്തധാരയിൽ
സലിലക്രീഡ തുടങ്ങിയിന്നു നാം!

പരതന്ത്രതയോടനാമയം
പടവെട്ടിക്കൊടി നട്ട പൂരപ്പൻ,
പറയുന്നിതു നാരിയോടു: — “മൽ -
പ്പരിചയ്ക്കു പിന്നതാണു നീ!”

‘അബലാ ചപലേ’തിയന്ധമാ -
മപമാസപ്പട്ടകുണ്ടിലാഴിയേ,
അവളോടവനാകയുള്ളു ത -
ന്നധികാരായുധമാണുവീശുവാൻ!

പുരുഷൻ, സുഖലോലുപൻ, വൃഥാ
പറയുന്നതു പഴിയേറെ നാമിയെ
ശതവത്സരമെത്ര പോയി, തൽ-
ക്ഷമയിന്നും കുറയാത്തതത്തൂതം!

പ്രതിരാഗപരാജയത്തിനാ-
ലിതിൽനിന്നൊന്നു മനസ്സിലാക്കി ഞാൻ:
ഏകയാദൃത നാശമാണു, ചന്ദ്രൻ-
ചതികൊണ്ടു ജയമുള്ള ഭൂമിയിൽ!

അപരിഷ്കൃതയെങ്കിലും, വരു-
ന്നപമാനത്തിലധീരയാണു ഞാൻ
അതിനാൽ മരണം വരിയ്ക്കി, ലെ-
ന്തപരാധം സഭയം ക്ഷമിയ്ക്കണേ!

മമ ജീവിതഭാഗ്യപൂർത്തിതൻ
മകുടത്തിന്റെ മയുഖമാലകൾ,
മഴവില്ലു വരച്ചു മാ, ചുതാ
മറയുന്നതു, മറയുന്നു സർവ്വവും!

മമ ബന്ധുജനങ്ങളേ, ലസ-
ന്മമതോദ്യന്തധൂനിർപ്പരങ്ങളേ,
ഇതുമാതിരി വേർപിരിഞ്ഞിടാ-
നിടയായ്, കഷ്ടമെന്നിതൂ നിങ്ങളേ!

കമനിയ്ക്കു വിഷം, സുഖേച്ഛവാം
കമിതാവിനു വികാരശാന്തിയും!
മമ സാഹസകൃത്യമിന്നിതിൽ
സമുദായം പരയേണമുത്തരം.

*

*

ഇനി ഞാൻ വിരമിച്ചിട്ടുണ്ടു്, യെൻ
മനമേതാണ്ടോരു 'ചൂഴ്' പോലെയായ്
ഇനി ഞാൻ പൊഴിയില്ല മേലി, ലീ-
പ്രണയത്തിൻ ദയനീയഗർഭം.

ഇതു കിട്ടുവതിന്നു മുൻപി, ലെൻ
ഏദയസ്സന്ദനമൊക്കെ നിന്നുപോം
അതിനെന്തു?—ജഗത്തിനെന്തിനി-
പ്പതരിപ്പോയൊരവസ്ഥ, വിഭോ?

സദയം വിടനല്ല കോർക്കുകി-
ച്ചിതയിൽപ്പെട്ടെരിയും ജഡത്തിനെ.
അതു നാളെയുഴക്കു ചാര, —മെൻ
ഏദയാധീശ, ഭവാനു മംഗളം!!....

18—2—1110.

എങ്ങനെയോ, അങ്ങനെ!

ത്രിവനന്തപുരം ആർട്സ് കോളേജ് മലയാളസമാജത്തി
ന്റെ വാർഷികയോഗത്തിൽ വായിച്ച ഒരു വിനോദകവിത

ഇരിയ്ക്കുന്നു കവിതയൊ-

ന്നെഴുതുവാനൊരച്ചുകൊ-

ണ്ടോരു, കൈയില്ലാത്ത

ചുരുക്കസേരയിൽ ഞാൻ.

ചുരുവാടം നോക്കിടട്ടേ

കാൺമതൊക്കെപ്പകർത്തട്ടേ

ചെറു യഥാതഥവദ്യം

പടച്ചിടട്ടേ.

ഒരു മേശപ്പുറത്താണെൻ

വെളുവെള്ളക്കടലാസു-

മുറവുപേനയു,മൊത്തു

കിടപ്പതിപ്പോൾ.

അവയ്ക്കു കൂട്ടിനെനോണ-

മനവധി പുസ്തകങ്ങ-

ഉടുക്കില്ലാതമരുന്ന

ചിതരിച്ചുറും.

അല്പംപൊട്ടിയഗ്രഭാഗ-

മടൻ ചിമ്മിനിയേത്തും

കുപ്പിമണ്ണെണ്ണവിളക്കൊ-

ന്നങ്ങിതാ മുന്നിൽ.

ചിമ്മിനിയിൽ ക,ഞ്ഞന്നെപ്പാൽ -

മുടച്ചൊരു ചെറുദീപം

വിമ്മി വിമ്മി ജപലിക്കുന്നു

പൊങ്ങിയും താഴ്ന്നും.

അതിൻപുറമിടയ്ക്കിടെ -

പ്പറന്നു വന്നുനെയുന്നു -

ണ്ടലഞ്ഞലഞ്ഞതാമോ കൊച്ചു -

പൂച്ചിപ്രാണികൾ.

ചിറകുകൾ കരിഞ്ഞതാ

സിദ്ധികൂടുന്നുണ്ടവയിൽ

ചില - തായ്യാ, മൂട്ടയൊന്നു

കടിച്ചതെന്നെ!

പിടഞ്ഞുടന്നെഴുന്നേറ്റു

വല്ലൊല്ലെമിച്ചിമുകൊ -

ണ്ടിടംകൈയാൽ, പുഷ്പം, നിന്നു

ചൊരിയുന്നു ഞാൻ.

പേന മേശപ്പുറത്തിട്ടു

വലംകൈയിൽ വിളകെട്ടു -

ത്താനമിപ്പു ശിരസ്സു ഞാൻ.

മൂട്ടയെ നോക്കാൻ.

അതാ കള്ളനതാ കള്ള -

നവനോടിയൊളിയ്ക്കയാ -

ണവനുടെ ജീവനുകൊ -

ണ്ടതിവേഗത്തിൽ.

പമ്മിയവൻ ചൂരലിന്റെ
വിള്ളലൊന്നിൽ നിഷ്പ്രയാസം -
മെമ്മോക്സാസിൽ പഠിയ്ക്കും ഞാ -
നാളിത്രനായി!

തക്കമവനെപ്പോഴൊക്കെ -
ക്കിട്ടുമപ്പോഴെല്ലാം, മവൻ
സല്ലരിയ്ക്കു പതിവാണു -
ക്കടിയൊലെന്നെ.

മുട്ടയേയും കാത്തിരുന്നാൽ -
കാവ്യലക്ഷ്മിയവൾ ചെന്നു -
പാട്ടിനെങ്ങാൻ കടന്നാലോ -
മടങ്ങട്ടെ ഞാൻ.

ചെററയും, പുകയിലയും -
മടയ്ക്കയും, മുണങ്ങിയ -
ചെറുചുണ്ണാമ്പു, മെൻമേശ -
പ്പറത്തിരിപ്പു.

ദിവസവും സേവിയ്ക്കുവാ -
നൊരു ചൈത്രൻ പറഞ്ഞതാം
'ചുവന്നപ്രാശ'മുൾക്കൊള്ളും
ഭരണി കാണുമു.

ചുറ്റും, വീടി, സിഗരറ്റു,
തീപ്പെട്ടിക്കോ, ലിപിയുടെ
കുറികളുന്മൂലം പൂർണ്ണ -
പുഷ്പകിഴിയുപ്പു.

തെല്ലകല, ചുമരിനേ -
 ലാണിയൊന്നിൽത്തൂങ്ങിക്കിട -
 നല്ലസിപ്പു കണ്ണാടിയും
 മീതെയായ് ചീപ്പും.
 കരുഭാഗം ഭിത്തിയിനേ -
 ലൊന്നരണ്ടു ഷർട്ടും മുണ്ടു -
 മൊരു കോട്ടും കച്ചത്തോത്തും
 പരിലസിപ്പു.
 മോട്ടലിൽ നിന്നൊരു പയ്യൻ
 പകച്ചുകൊണ്ടു വന്നിട -
 മോട്ടടുക്കുപാത്രമുണ്ടോ -
 രൊഴിഞ്ഞ കോണിൽ.
 ഗ്ലാസിലൊന്നിൽപ്പച്ചവെള്ളം
 കടലാസൊന്നിട്ടുമുടി
 മേശമേൽ വെച്ചിരിയ്ക്കുന്നു
 കുടിയ്ക്കാനായി.
 'ടെക്സ്റ്റയിൽടെക്നോളജി'യ്ക്കു
 പഠിയ്ക്കുമെൻ കൊച്ചനജൻ
 ടെക്സ്റ്റുറുബുക്കും വെ,ച്ചുറക്കും
 തൂങ്ങിയിരിപ്പു.
 അപ്പൊത്തു താമസിയ്ക്കു -
 മഞ്ചൽമാസ്റ്റരിടയ്ക്കിട -
 യ്ക്കല്ലമല്ലം ചുമയ്ക്കുന്നോ -
 രൊച്ച ഞാൻ കേൾപ്പു.

മറുഭാഗത്തുള്ള മച്ചിൽ
വാഴ്ചമേതോ ഗായകന്റെ
മുരളികാലാവമിങ്ങോ-
ട്ടൊഴുകിടുന്നു.
അതിൻ മുഴുതരംഗങ്ങൾ-
ഉന്നാത്മാവിൽ തെളിഞ്ഞിട്ടി-
മതിമറന്നെന്തിലോ ചേ-
ന്നുലിയുന്നു ഞാൻ.
എന്തലയ്ക്കു മുകളിലാ-
യുത്തരവും ചുമന്നൊക്കോ-
ണ്ടെന്നും മറന്നൊരു ഗൗളി
മലന്നിരിപ്പു.
ഒരു കൊതു കടിപ്പു വ-
ന്നെൻമുതുകിൽ—കൊടുപ്പു ഞാ-
ന്നൊരു പെട—‘ഭേട’യെന്ന
ശബ്ദവും കേൾപ്പു.
ശരൂവവൻ ശിരസ്സിലെൻ
കൈത്തലത്തിൻ ബോംബു വീണു
സിദ്ധികൂടി—ചതഞ്ഞയ്ക്കോ
ചമ്മന്തിയായി.
കവിയേവം കൊലയാളി-
യായിമാറും കാഴ്ച കാണുകെ
ക്കുചിതാകാമിനി ചേടി-
ച്ചൊരോട്ടമോടി!

തുടരുന്നതിനിപ്പിന്നെ—

യെങ്ങനെ ഞാൻ?—പേനതാഴ—

ത്തിടുകയേ തരമുള്ളൂ—

ക്ഷമിപ്പിൻ നിങ്ങൾ!

*വിലപെടുമീയഭൃഷ്ഠ—

നുള്ള കാല,മെനിയ്ക്കുണ്ടോ

വിഷമം, ധാ, രക്ഷനേടാൻ

കൊലക്കുറ്റത്തിൽ!!

6—7—1116

കല്യാണബോംബ്

[മാസപത്രം]

അൻപിലെൻ സഖാക്കളു—

മാതൃകല്യാണം കാണാൻ

ചമ്പരംപടിഞ്ഞു ഞാ—

നിരിപ്പു മെത്തപ്പായിൽ.

മേടമാസമാ, ഞൊത്ത

മദ്ധ്യാഹ്നം, വെയിലിന്റെ

മൃദസഹൃദ, ഞാൾത്തി—

ക്കണ്ടു പന്തലിലേററം.

*അദ്ധ്യക്ഷൻ:—സുപ്രസിദ്ധക്രിമിനൽ വക്കീലായ ശ്രീ. മജ്ജർ
ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, ബി. ഏ. ബി. എൽ.

ചെറിയ വീടാ,ണില്ല
 വിസ്കാരം മുറുത്തിനും,
 നിറയെപ്പെണ്ണുങ്ങളും,
 വികൃതിക്കുഞ്ഞുങ്ങളും;
 എരിയും തിരികളും,
 ചന്ദനത്തിരിപ്പുക -
 ചുരുളോടിടഞ്ഞുഷ്ട -
 ഗന്ധധൂമത്തിൻ ചാത്തും;
 കടുകുവരുത്തിടും
 സീലുരോരുതവഗന്ധം
 കടന്നാ നാസാരസ്യ -
 ക്ഷോഭനീഹോഷങ്ങളും;
 കമ്പനം മസ്തിഷ്കത്തിൻ
 സിരകൾക്കേകീട,മാ -
 ചെമ്പകപ്പൂവിൻ രൂക്ഷ -
 രൂക്ഷമാം സൗരഭ്യവും;
 സർവ്വമിടചേർന്നും,
 വീഴ്ചമുട്ടിജ്ഞാനെന്തെ
 ഭവിധിയവിടെക്കൊ -
 ണ്ദിരുത്തി മനഃപൂർവ്വം;
 പാടുവെട്ടിടംവശം
 പകുത്തി,തൊരു മുല്ല -
 കാടാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ള
 ഹൃസ്വകേശവുമായി;

കുങ്കുമപ്പൊട്ടം തൊട്ടൊ -

രായിരം പുളിപ്പിക്കത്താ -

ലങ്കിതമായിട്ടുള്ള

പട്ടുസാരിയും ചാത്തി;

‘ബോഡീസിൻ’ വെള്ളപ്പട്ട

‘ജമ്പറു’ തടുത്തിട്ടും

“പോടാ, പോ, നോക്കട്ടെ,”ന്ന

മട്ടല്ലം വെളിയിൽനി;

അന്യോന്യം കലശിപ്പു -

മവയെ, മേലമുര -

ഉണിപ്പിച്ച, മിന്നം ‘ബ്രൂച്ചിൽ’ -

കോൽ നാണിടാതാക്കി;

ഇന്നോളം നാട്ടിൽത്തീർത്തി -

ടുള്ളൊരാളൊന്നുപണ്ടു -

ഉണൊഴിയാതാ മെയി -

ലൊത്തുചേന്നോളംവെട്ടി;

“ഇട്ടിടം താഴെ ഞങ്ങൾ -

ഉൾറപ്പോ ഘനം!” - കാതിൻ -

തട്ടുകൾ വീപ്പിട്ടോളം

പൊൻകുണക്കുകുളുന്തി;

അണിയായ്, കൈയിൽത്താല -

മേന്തുമായികളോടൊ -

ത്തവിടേയ്ക്കുഴന്നുള്ള -

ത്താണതാ വധുരാണി!

നമുമാണവളുടെ

ശിരസ്സല്ലെങ്കിൽ, പക്ഷേ

നന്മയില്ലവരെന്നു

വല്ലോരും ശങ്കിച്ചാലോ!

കററയ്ക്കു വഴിയെണ്ണാൻ

കാണുകിൽ, തലവെട്ടി-

ച്ചാരുന്നോക്കീടാരുളോ-

രാമത്തെപ്പെൺപോക്കിനെ,

അങ്ങനെ, മന്ദാക്ഷത്തിൽ-

പ്പൊതിഞ്ഞു, മുന്നിൽക്കാണുക

ഞ്ഞെളുത്തുതപ്പൂവ്-

മന്ത്യാന്യം നോക്കിപ്പോയി.

ചിലങ്ക് പുണ്ടിൽ സ്വപ്നം

പുഞ്ചിരി പൊടിച്ചു-ഞാൻ

ചിരിച്ചി, പ്ലാരാൻ കണ്ടാൽ

മയ്യാദകേടായാലോ!

ദല്ലാളുണ്ടരികത്തു,

കളഭം വാരിത്തേച്ചു

മല്ലപ്പുക്കുളമണി-

ഞ്ഞെന്തസ്സിലിരിയ്ക്കുന്നു.

“ഞാനിതു നടത്തി,”യെ-

നൊതുക്കാനാകാ, തഭി-

മാനസുസ്ഥിതമൊന്നാ-

ച്ചുണ്ടിലുണ്ടിഴയുന്നു.

വട്ടത്തിൽ, മാറെത്തുന്പോൾ -
 കൂടെത്തഴം കഴുത്തിന്റെ .
 പട്ടയുള്ളുൾക്കുപ്പായം
 വെളിയിൽ കാണാമട്ടിൽ,
 ഉള്ളിതൻ തൊലിയേക്കാൾ
 'മിനുത്തു, മുറ്റുവായ -
 ടുള്ള വസുത്താൽത്തീർത്ത
 നീണ്ട 'ജമ്പാ'യം ചാത്തി;
 'സ്തയിലാ'ണതെന്നൊരു
 ഭാവത്തിൽ,ത്തുവാലയൊ -
 നയവാ,യലസമായ് -
 കണ്ണത്തിൽ ചുറ്റിക്കെട്ടി;
 'റിസ്റ്റ'റുവാ'ച്ചെല്ലാവരും
 കാണുവാൻ മാത്രം, കൈകൾ
 മുട്ടോളം തെരുത്തേറ്റി, -
 പൊടിമീശയുമായി;
 ചെറൊരാരുലയ്യം കണ്ണിൽ -
 സ്തരിയ്ക്കു,ത്താനങ്ങൊരു
 'ചിറ്റു ചട്ടമ്പി'യാണെ -
 നുള്ളൊരു ഭാവം കാട്ടി;
 ചെണ്ണുങ്ങൾ നിലുനിട -
 തന്നത്തെസ്സുകലതും
 തന്നുടെ ശിരസ്സിലാ -
 ഞെന്നൊരു നാട്ടുത്തോടെ;

അപരാധികൾ

പൂർവ്വകാമുകനാകി,-

ല്ലൊരുവൻ, നാരങ്ങയും

പൂവുമേകുവാൻ, 'തയ്യാ-

റെടു'ത്തങ്ങനെ നില്പൂ!

*

*

*

'ഗ്രാമഫോൺ' ചക്കാട്ടുമാ-

സ്സംഗീതം സഫിജ്ജാം, ഫാ,

ഭീമമാം ശ്രുതിയൊത്താ-

പ്പിളപ്പൻ നാഗസപരം!

ദൃസ്സഫമതിനേക്കാൾ,

ഗോഷ്ടിയിൽ, തകിലോടു-

മത്സരിച്ചയോ, കാട്ടു-

മാ പ്രാണചരാക്രമം!

*

*

*

ആപാദമൃഗം വിയ-

ഞ്ഞാഴുകി, കരിപുര-

ണ്ടാകവേ, കണ്ണും മൂക്കും

ചുകന്നു, വെള്ളം ചാടി;

ആരക്തതാംബുലാദ്ര്-

ദ്രാവകം, ശുശ്രൂഷി-

ലോരോ തുള്ളികളായി-

ട്ടങ്ങനെ തത്തിത്തുള്ളി;

എത്തി, ദക്ഷിണവാങ്ങി,-

കൈ പൊക്കിയനഗ്രഹം
പൊത്തിവെള്ളയായ് നമു-

ശിരസ്സിൽ, പൂണെലിട്ടോർ!

അവരെത്തുടൻ ചു-

നമ്മ,യമ്മാവൻ, വാല്യോർ....
ശിവനേ, നമസ്കരി-

ച്ചാപ്പാവം കുഴങ്ങിപ്പോയ്!

* * *

“മാലയാണാളു”-“മല്ല,
മോതിരമാ”-“ണാകട്ടേ!”-

“താലികെട്ടില്ലേ?”-“താനൊ-
ന്നടങ്ങി നില്ക്കൂ, കൂവേ!”

തക്കമായ് ചുടങ്ങിനേ-

പ്പററിയൊ മൂപ്പിന്നന്മാർ-
“നില്ക്കുക, തക്കിയ്ക്കൊ,നി-
തിത്ര പുത്തരിയാണോ?

പപ്പള്ളച്ചേട്ടൻ ചൊന്ന-

താണിതിൽപ്പരമാത്മം
തപ്പില്ല, തമ്മിലാളും
മോതിരമിടീയ്ക്കട്ടേ!”-

അപരാധികൾ

നാട്ടുകാരുന്മുൻ തീപ്പു
കുളിച്ചു—“തിരിയൊന്നു
നീട്ടുക!”—“ബാലാ, ഷട്ട്!”
“മുഹൂർത്തം തെറ്റിക്കല്ല!”—

*

*

*

മോതിരം മാറി, മാല—
യിട്ടു, വാങ്ങുവകൾ
കാതുപൊട്ടിയെ, കോടി—
വസ്രവും നല്ലപ്പെട്ടു!—

അപ്പൊഴേയ്ക്കൊരാക്രോശം:—
“നിന്തുക നാഗസ്വരം!”
അ‘ശ്രുതി’യുടെ കവിൾ—
കുടലുറപ്പും പൊട്ടി!

നിന്നുപോയ്ത്തകിലടി—
“മാറിനിന്നുനീ മാതു
മുന്നോട്ടു പോട്ടുമായി!”—
“കൊച്ചിനേപ്പിടി ജാതു!”

പെണ്ണങ്ങൾ ‘ബുദ്ധസി’നുള്ള
തുണിയും മറും മറും
പെണ്ണിനു സമ്മാനിക്കാൻ
തിക്കമാക്കോലാഥലം!

“ഇച്ചിരി ചവയ്ക്കാനി-

ങ്ങെടുത്തു തന്നാടൊന്നു
കൊച്ചമ്മേ!” — മുറുത്തുപ്പു-
കാരിതൻ നിവേദനം!

“അതിനാണിപ്പോൾ നേരം!...”

കൊച്ചമ്മക്കോപം! — “നൈത-
ക്കിതമാസോത്സാ മോളേ? —”
നാണിച്ചി, “ട്ടാരമ്മേമ്മേ!”

“ചെക്കുറ പൊക്കം പോരാ

നത്തുപോലാണോ മുഖ-
മിത്തിരി വെക്കത്തില്ല!” —

“പതുക്കെപ്പൊ നാണി!”

“കച്ചയുണ്ടാക്കാമ്മേല,

നിശ്ശബ്ദം!” — മുനോട്ടേയ്ക്കൊ-
രൊച്ച, പൂ തെറ്റിപ്പോ, യൊ-
രോന്തതാ നീങ്ങീടുന്നു!

സഫിസ്റ്റാമെന്റും — പക്ഷേ

മംഗളപത്രം! — നോക്കൂ
സദസ്സിൽ മദ്ധ്യത്തിലാ-
സ്സഹോരസപരൂപിയെ!

അല്പനാളവർക്കുയാൾ

‘ട്രൂഷ്’നണ്ടായിട്ടുണ്ട-
തപ്പാടെ മറക്കാമോ,
നന്ദികാട്ടുണ്ടെ മന്ത്രിൻ?

അപരാധികൾ

അതിനിസ്സാധുക്കളെ-

കൊന്നിട്ടു വേണോ സാരോ?—

ഗതിയെന്തിനി, പാല്യാർ

ഹിംസിജ്ഞാനാരംഭിപ്പൂ!

* * *

എട്ടടിചേരയ്ക്കൊത്ത

സംസ്കൃതവൃത്തം, കഥ-

കെട്ടിലുടുത്തിത്തള്ളി-

പ്പറത്തു ചാടും ശബ്ദം;

ശപ്തമാം ജലദോഷം

പാദശ്ചമിരട്ടിച്ചു

ശബ്ദവുമായിതൃഷ്ണി-

പിടിഞ്ഞു സഭാകമ്പം;

കുപ്പായക്കീറൽ കാണാ-

തിടഞ്ഞത്തോളിൽകൈയൊ-

ന്നപ്പുറംപൊക്കി,ത്തോർത്തു

നേരെയൊക്കേണ്ടും ഭാരം *

എന്തെല്ലാം പ്രയാസങ്ങൾ-

ഓ, ഞാനുമോക്കാതയാ-

ളെന്തിനിപ്പലിവാലിൽ-

ചെന്നയോ, പിടികൂടി!!

* * *

* ഈ ആശയത്തിന് എനിക്കു ഫലിതസമുദായ ഈ. വി. കണ്ണപ്പിള്ളയോടു കടപ്പാടുണ്ട്.

വരവാതനനല്ലം

പല്ലിളിച്ചിട്ട,ണ്ടതി-
നരികേ ബിംബംപോലെ
നില്പാണു ലജ്ജാവിന്ധം!

മംഗളപത്രിമാത്രം

വണ്ണിച്ചു പ്രകൃതിയെ-
ശൃംഗാരകുഴമ്പായി;—
പുലന്മാർ തലയാട്ടി!

വിയപ്പിൻ ഗന്ധം ചുറ്റ-

മെനിയ്ക്കു ശ്വാസം മുട്ടി
വിടുകില്ലയാൾ—ശ്ലോകം
മണ്ടു തീർന്നിട്ടേയുള്ളൂ.

വരുന്നതു മൃന്നാമത്തെ—

വൺ, ടൂ...ത്രീ!—സഖാക്കളേ,
വരുന്നതു മൃന്നാമത്തെ—
ബോംബു, തയ്യാറായ്ക്കൊള്ളൂ!—

“സാവിത്രി ബത സീത ധന്ത സതിപു-

ന്ദാമാദ്ധ്യമുഷ്ണേതിയാ-
മാവിപ്ലാതയരുന്ധതീതി മഹതി-
കൂട്ടം ഗമിച്ചാപ്പമി,

പൂവിട്ടങ്ങിഹ പോവാരി 'മെലമ'യെ -
കുറുപ്പിപ്പറസ്ഥൻ, മഹാൻ,
പൂവമ്പൻ, യുത 'കിട്ട'നാമ, നിത, യു -
ണിക്രൂപ്ത വേൾക്കുന്നു ധാ!"

[ഈ, ഗുരുവായൂരപ്പാ. തല ചുരീടുന്നല്ലോ!
വേഗമാകട്ടേ!—വെള്ളം!—എൻ കൊടുങ്ങല്ലൂരമ്മേ!]

“അയ്യോ!”..... പിന്നൊന്നും ബോധ -
മില്ല മേ—മിഴി വീണ്ടും
പയ്യെ ഞാൻ തുറന്നപ്പോൾ -
കിടപ്പാണാസ്സത്രിയിൽ!!

*

*

*

കൈ ഞാൻ സമിച്ചിട്ടും
സമൃദ്ധ്യുണ്ണാനന്മനി -
യ്ക്കൊക്കാഞ്ഞതോർക്കുമ്പോഴു -
ണ്ടിപ്പൊഴും പശ്ചാത്താപം!

കിട്ടുണ്ണിക്കുറുപ്പിനെ—
മുതുമകുടത്തിനെ—
നട്ടെല്ലമണയൊടി -
ച്ചിട്ടിട്ട, പാവത്തിനെ,

പിന്നെയും മുതുകത്തു

ചവിട്ടിച്ചുത,ച്ചൊരു

കുന്ദസായകനാക്കി-

ത്തീഞ്ഞാരാ ബ്രഹ്മാവിനെ;

‘ശാർദ്ദൂലചിത്രീധിത’-

കുരുവിൽ, ചെല്ലമ്മയെ

വാഞ്ഞടുത്തൊരു വശം

ചതച്ചു കളഞ്ഞൊന്നെ;

അവനെപ്പേടിച്ചിപ്പോ-

ഉരികേ പോകില്ലാതം

ശിരനെ, മനുഷ്യക്കു

ജീവനിൽക്കൊതിയില്ലേ?

*

*

*

ഇന്നു,മാ വാല്യൊരെ ഞാൻ

ഭൃമെയെങ്ങാനും കണ്ടാൽ

മുന്നൊട്ടൊരടി പിന്നെ

വെള്ളിപ്പു—തിരിഞ്ഞൊട്ടം!

വല്ല കല്യാണത്തിനു-

മെത്തിയാലയാൾ, സദ്യ-

ജല്ലാതെ കാണില്ലെന്നെ-

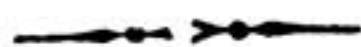
പുന്തലിലൊരേടത്തും!

അപരാധികൾ

മന്ദിരിൽ, കുഷ്ഠം, പ്ലേഗ്,
കോളറ, മധുരവു -
മെന്നെസ് കൃഷ്ണനമൊത്തു -
ഈ ഹാസ്യചലച്ചിത്രം;

ചാവുന്ന ഫൈലോജി -
ക്ലാസ്സുകൾ, ബാർബർസലൂൺ
ഷേവുകൾ, ഫാച്ചോണിയ -
പ്ലാട്ടുകൾ, പേപ്പട്ടികൾ;

പിംഗള - ഗൊണോറിയ,
ബ്രൂയെനിവയേക്കാൾ
മംഗളപത്രങ്ങളേ,
നിങ്ങളെപ്പേടിപ്പൂ ഞാൻ!!.....
11—8—1120.

ചില നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ

1. വഴിവിളക്കുകൾ (ഇ. യം. കോവൂർ)	1	8
2. ഒരനോട്ടത്തിൽ (മുണ്ടശ്ശേരി)	1	0
3. പ്രേമലേഖനം (വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ)	1	0
4. ബാല്യകാലസഖി 5-ാം പതിപ്പ് ,,	1	4
5. പുളിമാൻ (പൊററക്കാട്)	1	8
6. പെരണ്ണി ,,	1	8
7. നിമിഷം (ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്)	1	0
8. പരമാത്മങ്ങൾ (തങ്കഴി)	1	8
9. മനുഷ്യൻ 2-ാം പതിപ്പ് (കെ. ദാമോദരൻ)	2	0
10. ഒരു സ്ത്രീയുടെ ജീവിതം—മോപ്പസാങ്	2	8
11. ഗാന്ധിയുടെ കൂടെ (മുിയമ്മിഷർ)	2	8
12. യുദ്ധമോ സമാധാനമോ (സി. ഉണ്ണിരാജ)	1	4
13. ഏകലോകം	3	6
14. ഭഗവദ്ഗീത (പ്രാബ്ധാനസഫിതം)	10	0
15. സമ്മാനം (മുണ്ടശ്ശേരി)	1	4
16. സെന്റർനിരീക്ഷണം (എം. പി. പോൾ)	0	12
17. രണ്ടു പുഷ്പിൻകഥകൾ	1	0
18. ഉർച്ചി (ടി. ആർ. നായർ)	0	12
19. ഇരുണ്ടദിവസങ്ങൾ	1	8
20. മത്തായിമാസ്തർ (പോഞ്ഞിക്കര റാഫി)	0	12
21. നാഴികമണി (നാഗവള്ളി)	1	
22. ധനശാസ്ത്രപ്രവേശിക (കെ. ദാമോദരൻ)	1	6
23. പ്രവാഹം (കേശവദേവ്) 2-ാം പതിപ്പ്:	1	0
24. രാജാജ്ഞം (കുട്ടികൃഷ്ണമാരാർ)—നിരൂപണങ്ങളുടെ സമാഹാരം	4	0
25. നവചാലനങ്ങൾ (ഇ. യം. കോവൂർ)	1	8

മംഗളോദയം ലിമിറ്റഡ്, തൃശ്ശിവപേരൂർ.